

(стр. 97–126), *Књигом Пројоведниковом* (стр. 127–155), *Сирахом* (стр. 155–180) и *Премудросијима Соломоновим* и *Псалмима* (стр. 181–206). У трећем делу књиге аутор одређује опсег богопознања у мудросној књижевности, као и приступ старозаветних писаца тематици Бога и спасења (стр. 207–228), наслеђу старозаветне мудросне књижевности (стр. 229–250), али обрађује и египатску и месопотамску мудросну књижевност (стр. 251–272). На крају дела Криншоу нуди богату биографију увода и коментара за сваку књигу мудросне књижевности Старог Завета, остављајући знатижељном читаоцу довољан апарат за настављање изучавања бисера светске мудрости.

Новина у трећем издању је та што је аутор покушао да приближи, преко

потпоглавља, како је мудрац сматрао да се стиче божанска мудрост као и зашто је откровењска мудрост морала ући у канон мудросне књижевности, затим даје ново поглавље о мудросној књижевности у Кумрану, као и представке на који начин у Исусовом учењу налазимо обрисе етичких смерница из *Књије о Јову* и *Књије Пројоведникове* (стр. iii).

Поред тога што је ова књига доживела велики успех у теолошким круговима, дајући одговоре на питање самог настанка мудросне књижевности, као и на егзистенцијалне теме Старог Завета, она је корисно штиво свима онима који желе сазнати нешто више и стећи правилни увид у мудрост *Књије* над *Књијама*.

Славиша Косић

Bishop Maxim Vasiljevic: *History, Truth, Holiness – Studies in Theological Ontology and Epistemology*

Edited by Daniel Mackay

Alhambra, Calif. : Sebastian Press 2011.

(Contemporary Christian thought series; # 10)

xxii + 247 стр.; 23 см.

ISBN: 978-1-936773-01-5

Епископ западноамерички Максим Васиљевић спада у млађе богослове који засигурно имају оригиналан приступ савременим темама, притом остајући верни православном предању. Један од његових значајних доприноса модерног сведочења православља представља и његов зборник радова на енглеском језику *History, Truth, Holiness*, у коме су уприличени чланци објављивани у Богословљу и Видослову, али и његова предавања са међународних конференција.

Сам труд који је аутор уложио да би своје радове објавио на водећем свет-

ском језику је вредан помена. Оно што је од особите важности су рецензије ове књиге од таквих богослова попут: о. Џона Брека, о. Џона Макгакина, о. Џона Бера, Христа Јанараса... Оно што је потребно јесте приопштавање савремене српске теолошке мисли ширем аудиторјуму.

Књига обрађује неколико сфера; агиологију, гносеологију, биоетику, литургијско богословље, догматику, иконологију. Радови „Светост и другачијост“ и „Етос светости“ (стр. 1–21 и стр. 53–67) указују на хришћански концепт светости; преко библијског поимања

светости се долази до историјског концепта светости и Цркве као простора за остваривање светости. Затим се указује на то да је кључан појам у означавању светости светих личносни однос са Богом, који рефлектује њихову есхатолошку јединственост и откупљује њихову људску природу (стр. 64). Крuciјални проблем слободe воље савременог човека и његове детерминисаности је обрађен у чланку „Постоји ли биохемија слободe“ (стр. 67–118), док је у чланцима „Истина и историја“ (стр. 44–52), „Егзистенцијално тумачење догматике“ (стр. 119–142) и „Халкидонска христологија“ (стр. 143–154) покушао да догме и учења Цркве прилагоди језику савременог човека. О приступу и задатку литургијског богословља је писао у раду „Ново и старо вино литургијског богословља“ (стр. 179–189), док је иконолошко богословље обрадио у чланку „Икона и Царство Божије“ (стр. 211–227). Преко разних тема које обрађује – христологије, пневматологије, биоетике – аутор покушава знатижељном човеку данашњице дати преко потребан одговор на питања која га тиште, а на која га оскудни одговори засигурно не могу задовољити. При томе кроз дијалог са

модерном биологијом (стр. 26, 46–51) и медицином (стр. 87–117) указује на преко потребну сарадњу ових природних наука са теологијом, да би се нашло решење које ће понудити егзистенцијални одговор савременом човеку. Кроз чланак „Неопатристичка христологија у постмодерној култури“ (стр. 155–178) користи се историјским и социолошким обрасцем да би христологију приближио модерном човеку. Вредност таквог холистичког приступа о. Џон Бер похваљује следећим речима: „Еп. Максим обрађује широки дијапазон значајних тема данашњице – епистемологију и онтологију, биохемију и неурологију, догму и постмодерност, Литургију и саборност – држећи се античких и модерних, теолошких и научних извора“.

Књига је вредно штиво не само зато што обрађује разнолике теме, већ и зато што покушава да човеку саопшти одговоре на један савремен начин, користећи се и другим наукама. Такав приступ је свакако од велике важности, јер кроз такву мултидисциплинарност можемо доћи до дијалога између теологије и модерне науке.

Славиша Косић

Luke Timothy Johnson: *The Writings of the New Testament*

3rd edition, Fortress Press 2010.

544 стр. ; 23 cm

ISBN: 978-0800663612

Неизбежно штиво готово сваког угледног Теолошког факултета енглеског говорног подручја (укључујући и Православну академију Св. Владимира) је доживело своје треће издање. Англосаксонска библијска школа је средином

шездесетих година 20. века преузела водећу улогу у библијским студијама, тако да се овај приручник може сматрати најбољом понудом на тржишту.

Лук Тимоти Џонсон је професор Новог Завета на угледном Универзите-